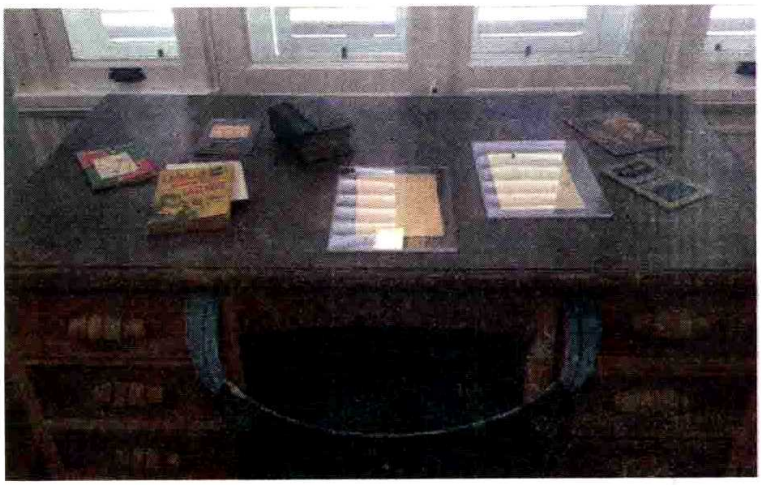

Sait Faik bekler Burgaz'da

SİBEL ORAL / sibelo@gmail.com

11 Mayıs Cumartesi. Burgazada iskelesine indiğimizde Sait Faik heykelinin yanında Darüşşafakalı öğrenciler ellerinde lolipoplarla karşılıyor bizi. Lolipopların üzerinde Faik'in öykülerinin isimleri var. Vapurdan inen, o günün anlamından bihaber olanlardan biri **"Aaa Şimdi Sevişme Vakti yazıyor"** deyip kıkırdıyor. Tatilciler meydandan mangalları ve piknik sepetleriyle uzaklaşırken, biz de Darüşşafaka öğrencileri ve yöneticileri, Adalar Belediyesi ve İş Kültür Yayınları yetkilileri, meydanın etrafında ada esnafına selam vererek Çayır Sokak numara 15'e gidiyoruz. Burada bizi bekleyen ve sokağa dizilmiş sandalyelerde yerini alan bizden de kalabalık bir topluluk daha var. Önce konuşmalar yapılıyor, müzenin restore edilmesi için destek olanlara teşekkürler ediliyor, Sait Faik'in Darüşşafaka'yla ilgili bağı anlatılıyor. Sonra müzenin hikâyesi ve bugüne gelmesi... Kalabalığın sonundan başlangıcına, yani müzenin giriş kapısına doğru ilerlemeye çalışmak güç, arka sokaklardan dolaşıp müzenin girişine sığınıyorum. Bu arada Darüşşafakalı öğrencilerden birinin kulağına fısıldıyorum: **"Hişt, hişt, seviyor musun Sait Faik öykülerini?"** Gülümseyerek **"Evet"** diyor ve ekliyor: **"Ama ben okumayacağım, iyi okuyanları seçtiler..."** Önce anlamıyorum, sonra öğreniyorum ki birazdan öğrenciler Sait Faik'in öykülerini seslendirecekler. 'Hiş Hişt' öyküsü flüt ve gitarla dört öğrenci tarafından Çayır Sokak'ta canlanıyor sanki. Tilbe Saran çıkıyor sonra, o da bir öykü okuyor.

Müzede eksik eşyalar var

Belki 200'e yakın insan on beşerli gruplar halinde müzeye alınıyoruz. Önce protokol ve basın. Hızla geziyoruz müzeyi. Çünkü görevliler girişe yığılan kalabalığın sabırsızlandığını söylüyor. Her şeye göz ucuyla bakabiliyoruz, bu arada müzenin küratörü Sevengül Sönmez'in peşinde onun anlattıklarını dinliyoruz. Sönmez eşya konservasyonunun devam ettiğini ve bazı eşyaların henüz müzeye gelmediğini söylüyor. Ama önümüzdeki aylarda hepsi ait olduğu yerde, yani müzede olacak. Sait Faik'in yatak odasını, çalışma masasını, adada gezerken başından çıkarmadığı şapkasını, cebine tıkıştırdığı sarı kâğıtlarını, ona imzalanan kitapları görüyoruz; biri Ahmet Hamdi Tanpınar'dan, diğer İlhan Berk'ten... **Nüfus hüviyet cüzdanı, Özdemir Asaf'la yan yana fotoğrafı, okuduğu kitaplar, sıcak su torbası, adresine postalanmış kartlar, Marko Paşa ve Yaprak dergilerinin kâğıdı erimiş sayıları...** Kim bilir daha neler var müzeye gelmemiş. E onlar da yakında gelecek, mecbur bekleyeceğiz. O zamana kadar ya sabredin ya da eksik gedik boş verip gidin Burgazada Çayır Sokak'a. Kim bilir belki mektup odasında Sait Faik'e mektup yazar, okuma odasında kitapların 'hişt hişt' sesine kulak verirsiniz. Giriş ücretsiz.